

ALBINA.

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corespundinti ai nostri, si de a dreptulu la Redactiune *Stationsgasse Nr. 1*, unde sunt a se adresá si corespundintiele, ce privescu Redactiunea, administratiunea s'eu speditur'a; câte vor fi nefrancoate, nu se vor primi, éra cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuofe si alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde câte 7 or. pe linia; repetirile se facu cu pretiu scadutu. Pretiulu timbrului câte 80 or. pentru una data se antecipa.

de doue ori in septemana: Joi-a si Domineca; éra candu va pretinde imtantia materieloru, va esi de trei s'eu de patru ori in septemana.

Pretiu de prenumeratiune, pentru Austria:

pe anu intregu 8 fl. v. a.
diugetate de anu 4 fl. v. a.
patrariu 2 fl. v. a.

pentru Romania si stralnetate:
pe anu intregu 12 fl. v. a.
diugetate de anu 6 fl. v. a.

Budapesta, in 8/20 dec. n. 1873.

Spuseramu in nrulu precedentu, ca in Frantia, la cele patru noue alegori supplementari pentru adunarea nationala, éra au invinsu Republicanii, precum peste totu de la 1871 pana astadi la tóte alegorile totu Republicanii invinsera.

„Sticla“ in sa si-ia osteneá de a calculá si areta specialminte rezultatulu acestoru alegori. Dupa aretarile lui, de la 2 iuliu 1871 pana la ceate din urma alegori in 11 dec. 1873, au avutu locu 138 de alegori in 65 de departemente. *Nota bene*, Francia numera 91 de departemente, si alegorile se facu pentru fiecare departementu prin toti alegorarii aceluia. Deci astmodu in 65 departemente au avutu ocaziune a se manifestá in diferite rónuri voi'a tuturoror alegoriloru si — éta cu ce resultat: dintre 138 de deputati alesi, 118 au reesitu Republicanii si — numai 20 monarchisti!

Cine — facia de acestu resultat se mai póte indoi, ca poporulu Franciei este republicanu?!

Budapesta, in 7/19 dec. 1873.

Cetitorii Albini de buna séma s'au convinsu de cáti-va ani ne'nteruptu, cumca noi la tóte cugetamu, de tóte ne interesamu mai multu de cátu de rubric'a denumiriloru si distinctiuniloru in foi'a oficiale.

Numai si numai astfelu s'a intemplatu acum de curendu, de trecuramu cu vederea unu pre'naltu actu, *intarirea prin MSA a alegorarii episcopulu nostru din Aradu, Mirono Romanulu*. Da, acésta intarire s'a publicatu in buletinulu oficialu de já nainte de vr'o 14 zile, si noi — acum ca ni se aduce a minte print'unu d. corespundinte, desi cam tardiu, totu cu tóta bucur'a luamu cunoscintia de acelu pre'naltu actu. —

Budapesta, in 7/19 dec. 1873.

„Pesti Naplo“ de ieri séra serie urmatoriele, demne de luatu a minte: „Am primitu asea inescintiare, ca guvernulu numai de cátu se apuca a pregati tóte cele necesari pentru conchiamarea *congresulu serbescu*. Satorirea finale asupra acestoru preparative, se va face sub timpulu ferieloru de craciunu.“

Pre cátu noi suntemu informati, apoi convocarea congresulu serbescu, pentru alegerea de patriarhu, are se urme in data cu deschiderea primaverii. Guvernulu magiaru convingendu-se, ca — ori cátu va traganá, Serbii totu nu se dau dupa peru, — acumca du s'a plecatu si — fora tóta 'indoiel'a va intrari de patriarhu pre episcopulu, care va intruni maiortatea Congresulu. Asiá se si savino. —

Catra multu iubiti frati alegorarii romani din ténutulu Panciovei.

FRATI ROMANI!

De sute de ani traiescu in binecurentatulu Banatu — Serbii cu Romanii — fratiescu impreuna si langa olalta.

Comuniunea bisericeii si a intereselu loru celoru mai sante, au formatu o strinsa si puternica legatura intre ambele natiuni, si le-au facutu sorori adeverate.

Intristare si bucuria — ei au gustatu impreuna din pacharulu sortii; impreuna, fratiescu ei s'au mangaiatu in necasu, si s'au aperatu in primedias.

In sangerósele lupte de la 1848/9 — Serbii si Romanii s'au redicatu la olalta pentru aperarea natiunalitatii, pre care si-o credeau atacata; si — multele neputuri ce au suferitu impreuna, inca mai tare au strinsu intre ei legaturele de fratietate.

Si in cestu mai nouu timpu, *solidaritatea* între Serbi si între Romani s'a legatu si s'a pastratu in modu stralucitu!

De curendu veduramu unu esemplu sublimu, incantatoriu — de fratietate între Serbi si Romani, adeca la *alegereá de deputatu in Biserica-Alba*, unde Serbii, desi mai multi la numeru in acelu cercu, pentru de a dovedi fratiloru Romanii, cátu de multu ii pretiuescu, cátu de tare stima fratietatea, si cátu de mare trebuintia este astadi de ea; toti dederaman'a cu Romanii si astfelu ponendu umeru la umeru, impreuna ajutara *invingerea* — conoscutulu patriotu romanu *V. Babesiu*, pre careles ei, Serbii — atátu de multu lu-pretiuescu, tocmai pentru ca — atátu de cu multu devotamentu se lupta pentru binele poporulu romanu!

Un'a este, Fratiloru Romani, astadi program'a, un'a lupt'a, un'a tienti'a nóstra — a Serbiloru si Romaniloru nationali! pentru ca — acelesi necesari ne asuprescu, acelesi dureri ni sfasia animele si — asemeni dorintie nutrimu in pepturile nóstre. Si de aceea — intr'un'a si aceea-si tabera este locul nostru, ori unde ne intelnimu pre campulu luptei.

Ieri — Serbii au statu cu credintia si barbatia — in taber'a romana la *Biserica-alba*; astadi — de la voi, frati Romani, se astépta se faceti asemenea, se stati cu credintia si cu barbatia in taber'a Serbiloru nationali la *Panciova*.

Partid'a nationala-opositionala a Serbiloru, asea adeca, carea — in lupt'a parlamentaria de la Dieta — merge mana in mana cu Romanii cei de frunte, cu adeveratii fii ai poporulu, ea — acea partid'a Serbiloru, m'a pusu pre mine de *Candidatu* alu seu — pentru alegerea din *Panciova*, — care alegere, dupa cum se vestesce, are se se tiena in 9 ianuaru 1874 nou, adeca a patri'a di dupa craciunulu nostru.

Ca atare, adeca ca chiamatu la candidatura de partid'a nationala — vinu deci a me presentá vóa, pre iubiti frati Romani, si a vi areta, ca — din program'a nóstra nationala — cari de capetenia punturi mi-zacu mai vertosu la inima, si in ce intelesu socotescu a le aperrá acelea la Diet'a Ungariei, déca voi avé fericirea de a dobandi increderea Vóstra. —

Indreptatirea egala, nationala — *deplina*, pentru tóte popórale Ungariei, asiá precum la timpulu seu au formulat'o si la anulu 1868 au present'o Dietei deputatii romani si serbi impreuna, intr'unu proiectu de lege alu loru, — acést'a va fi, la care voi starui din tóte poterile, cu cea mai buna credintia.

Nu incupe nici o indoiel'a, ca si fratii Romani, intocma casi Serbii si casi celelalte natiunalitati nemagiare — s'au convinsu pre deplinu, cumca legea asiá numita pentru natiunalitati, adeca articulu 44 din 1868, nu numai nu cuprinde si nu garantéza *egalitatea de dreptu nationalu*, ci chiar din contra acea lege — tocmai sanctionéza *supremat'a*, ca se nu dicu — *eschisivitatea* a unei sengure natiunalitati. Eu, deci ca patriotu cu consciintia de dreptu, mi voiu tientié de detorintia, a lucrá pentru modificarea citatei legi, dupa principulu de *egala indreptatire nationala*. —

Unu altu punctu de frunte alu ingrigirei mele este — *intrebarea Ardélului*. Acést'a tíera, pre cum se scia, este locuita de Romani in numeru atátu de mare si precumpentoriu, in cátu ea — dupa natiunalitate, mai ca s'ar poté

dice — *o tíera romanésca*. Deci eu, intru interesulu Natiunei romane, si pe temeiulu dreptulu istoricu — dorescu si me oblegu a starui, ca Ardélului, fora vatemerea intregitatii tiereloru de sub coron'a ungrésca, facia de Ungaria se se dée o *autonomía*, asemenea aceli-a, de care se bucura Croatia. —

Ce se tiene de provincialisat'a granitia militare, eu — asi dorí si asi starui, ca teritoriulu fostei granitie se se impartita in *municipalitati de sine*, dupa interesele nationali si administrationali; anume, ca *Panciova* se devina scaunulu unui atare comitatu. —

In cátu privescu interesele materiali, economice ale tieriei, — asiá credu ca, nici n'ar mai fi trebuintia a spune, cumca de felu nu potu fi co'ntiescu cu nefericit'a sistema si administratiune de pana acuma, care aduse la sapa de lemnu — tíer'a cu totu cu popórele sale. Staruintia mea in acésta privintia va fi, ca — darile cele grele se se usiuredie, medilócele de comunicatiune se se inmultiescu si inbunetatiescu; ér pentru productele nóstre naturali se se deschida piatie si moduri de a le vinde cu profitu. —

Atát'a este ce, nu ca o programa de sine statat'oria, ci mai multu ca unele explicatiuni — peste program'a comuna a partidei nationali, am aflatu de cuviintia a atinge aci, pre stimatiloru alegorarii, pentru intemplantia, déca din binevoientia-ve asi fi spriginutu, ca se esu alesu.

Si acum, *iubiti frati Romani*, inca un'a ve rogu: recugetati seriosu la timpulu in care traimu; socotiti-ve ca — este unu timpu greu si criticu; Ungaria, patri'a nóstra comuna, print'ro politica gresita a barbatiloru de statu magiari, ce de siepte ani i stau in frunte, — dupa judecat'a tuturoror omeniloru bine pricepetori de lucru, imparo aprópe de o *catastrofa*, adeca d'o *mare nenorocire*. Noi, poporatiunile din Resaritu, cari — pona afundu in Oriinte, in tóte partile avemu conunatiunali, adeca popóra de unu sange cu noi, — noi n'avemu se fimu ingrigiti de viitorulu nostru.

Romanii si Serbii, in faci'a ori carei eventualitati, potu se fie linisciti si se aiba tóta increderea in viitoru, servindule de garantia chiar *solidaritatea* loru, adeca — *tienera intru tóte la olalta ca fratii*. Si asiá eu mi-incheiu cuventulu catra Voi, iubiti frati Romani, cu strigare din tóta inim'a:

Sé traiescu fratietatea între Serbi si Romani!

Datu in *Neoplanta*, 3/15 dec. 1873,
Dr. Mih. Politu-Desanciei.

Fagarasiu, in 12 dec. 1873.

(*Spiritulu celu rou, sedusu si amagitu, si amagitoriu, ce lucra si ruindia Romanimea in Fagarasiu!*) In districtulu acést'a, de vr'o cáti-va ani s'a formatu si a inceputu a domni o elica periculósa, compusa — dorere — din Romani si Magiari, spre scopuri cátu se póte de daunóse — pentru Romanime, dar — in cele din urma si pentru tíera si libertate!

Acésta persecuta fora indurare pre toti omenii de bine, persecuta chiar onestitatea in ei, dupacum de já s'a vedutu din deosebitele corespundintie, aparute in diaristie'a romana.

Astfelu, dupa-ce i succese acestei *Clice* a delaturá pre vr'o cáti-va functionari, de cari avé respectu in timpulu mai recinte, se intórse, cu tóte apucaturele sale de intriga si asupra subscribului.

Sciutu este, ca in districtulu Fagarasiului, procesele fostiloru domni de pamentu contra

comunitatiloru, firosece totu romane, pentru segregarea pasiuniloru si a paduriloru, sunt tocma in cursu cu tóta inversiunarea, si elaboratele de segregatiune — se efeptuescu mai multu prin straini. Astfelu din partea mai multoru comunitati, fiindu cu alesu de expertu la compunerea s'eu autenticarea acestoru *elaborate*, adesea prin lucrare consciintioasa, deplinu pe basa legii, mi-am atrasu si eu ur'a, disgratia si persecutiunea magiariloru si magiaroniloru interesati, si cari propriamente compunu numit'a elica. Astfelu incepura deci cu uneltirile loru a miscá frundia si érba — nici ma multu nici mai pucinu, ci — pentru *delaturarea mea din oficiulu de inspectore silvanale*, care mi-se concediuse din partea consiliulu municipalu la anulu 1871, pe durata de 6, dieu *siesse* ani, precum probédia acést'a *decretulu* formalu, ce mi-s'a datu si-lu am la mana.

Amesuratu acestui decretu, eu curatu numai din indemnu de a poté lucrá si contribui si eu dupa cátu mi-ierá poterile, in interesulu poporulu nostru, am primitu acestu postu chiar spre daun'a mea materiale, de óra-ce mai nainte, ca profesore de chemia, istoria naturala si architectura la scólele reali si comerciali din Brasiovu, in tóta privintia eramu mai bine remuneratu.

Ce e dreptu, la intrarea mea in acestu oficiu, nici pre departe nu-mi plensia prin minte, ca in *districtulu Fagarasiului*, si specialminte in *fruntea administratiunei* lui, se se afle unu barbatu romanu, care se fie devenitu dóra fora scirea sa, instrumentu orbu alu pomenitiei *Clice*!

Cam tardiu, si — spre mare dorere a mea, trebui se me convingu de acést'a, dar me — convinsu.

Cumca asertiunea mea este intemeiata, credu a dovedi destulu cu decretulu din 8 dec. 1873, alaturatu aci in copia si emanatu chiar dela oficiulu v.-capit., prin care acést'a avu bunetatea de a me demisioná din postu in capu de érna, fora nici unu motivu, si in „*Magyar Polgar*“, fóia ominamente inamica a totu ce se dice romanu ci romanescu, a publicá Concursu pentru implinirea postulu — astmodu facutu vacante! — De acésta fapta, acésta violintia si neumanitate, dlu vice-capitanu *Codru Dragusianu*, din anim'a sa, cugetulu seu propriu, — la unu Ddieu dieu, nu póte se fie capabilu! Acést'a densulu, numai si numai din indemnu si ca bietu instrumentu şalu elicei a potutu s'o face! Cáci — éta me adresiu lui de a dreptulu si-lu intrebui: ei bine, cum se potrivescu acestu decretu, stilisatu tatarsce, cu decretulu ce am primitu la 1871 dec. 29? — Cum se potrivescu acést'a fapta a sa de astadi cu staruintia sa de atunci, ca se parasescu postulu ce avéamu, profesur'a mea, si se vinu a me aplicá in districtulu Fagarasiului? Dar — mi-permitu a mai intrebá si alta: *Este, póte se fia vice-capitanulu competentu a-mi decretá demisiunea si a escrie concursu, fora scirea si consentiulu consiliulu municipalu?* Dar in fine, óre corespunde astfelu de fapta increderei poporulu romanu in cei ai sei, alesi de sine, pentru sine?!

Eu sciu, ca dlu *Codru*, nepreocupatu si neintetit de fortiele nemorali si poporulu duamane ale *Clicei*, n'ar fi trecut cu vederea, de a-si dá bine séma, de a-si trage cu de amenuntulu socot'la — cu intrebările insirate, si — astfelu fiindu eu convinsu, mi-permitu — fratiescu a-lu face atentu pre dlu *Codru* — ca acea, ai caroru instrumentu este elu astadi, mane-poimane prin altu instrumentu si mei bunu, fora tóta indoiel'a, vor se-i croiescu si lui asemenea *sórté*! Cáci — ori cátu da plecatu si ascultatoriu se aréta dlu vicecapitanu *Codru* — *Clicei* acelei infernali, *romanitatea din anima* totu nu si-o póte scóte, si pre cátu timpu acea este, si — ocazialminte se si manifestu, clic'a in intrulu ei *inamica i romane*, si

— astăzi se servesc de elu în contra fraților săi, și rămân — de securu lu-va ucide pe elu fără pardonu!

Dupa cele premise, eu — intru interesul dreptății, reclamă la consiliul municipal, sperand și cerend, să privească cauza mea de a sa, de a ordinii, legii, onoarei sale, și să nu sufere ca vr'o câți-va vermi secreți ai societății, să-și execute planurile lor nemorale, nelegale și nepatriotice, țesute în contra mea și a tuturor omenilor de bine, fără ca Districtul prin reprezentanții săi să lege, să strige unu puternicu: „Veto!“

Vintila.

L. momentulu lui Mariann, în dec. 1873.

Dupa tacere de trei ani, voiu să încep să aduc la cunoștința publică câte ceva din părțile noastre, de una parte ca publicul românesc să se cunoască mai de aproape, și de alta parte pentru ca unele lucruri de interesu nu numai local, ci și publicu-național — să vina la cunoștința tuturor, — și așa să treacă prin curul criticii publice. Pentru asta data voiu să comunic două lucruri, mai însemnate, cari s'au petrecutu la noi în zilele din urmă. Celu de întâiu este congregatiunea distriptuale, și alu doilea serbarea dilei de 2 decembrie.

Congregatiunea distriptuale. Acesta a fost mai pucinu cercetatu, ca de alte ori. Causa, după mine, nu este alta de câtu tem'a de a lua parte la o ședință, în carea eră să vina pe tapetu o ordinațiune ministeriale, ce impune ca cu prim'a ianuariu a. viii. să se stergă și cea mai mica urma de limba românească din administratiunea distriptului curatu românesc a Naseudului. E de însemnatu, că — dacă lipsia numai cei cu Zahlungsbogen dela regim, nu eră ceva lucru nou nici batetoriu la ochi, dar s'au absentatu chiar naționalistii cei mai infocați, aceia naționalisti pretinsi, cari pre totii cei ce nu urmădia politica lor de resbunare îi numescu tradatori, vendietori ai distriptului, și mai scie Dumnezeu ne nu au potutu vinde. Acești politici ai resbunării sunt acei omeni ai nostri, cari nu voru a recunoșce adeverulu cei îi plesnesc în față. Ei privescu totu de a un'a la persona, și — după cum s'au chiar sprimatu publice, sunt gata a sacrifică totulu, numai pentru că nu și-au ajunsu scopurile loru personal'. În totu loculu, cu tota ocaziunea, ei insulta ca neșce desperati, fără crutiare, pre totii aceia cari nu jura sub flămur'a loru cea rosia de resbunare. Acești omeni vreau să treacă la noi de partita națională. Acum înșe, candu eră să vina aca ordinațiune pre tapetu, și au fost destulu de politici a se ascunde, a nu se arătă de locu în ședința a acestei congregatiuni, — hăgășma pentru că țienu tare, că numai astfelu potu remană și mai încolu naționalisti.

Congregatiunea nnumai două pôtea face față cu numit'a ordinațiune ministeriale, adică: sau a remustră în contra ei, sau a se supuna. În casulu primu eră probabile repetirea proceduroi dela Fagarasiu. Pentru acestu casu naționalistii nostri ar fi disu, că noue, celoru ce am luat parte la ședința, ne a lipsitu tactulu diplomaticu, creșterea, rutina etc. și acestea asiă le ar fi dezvoltatu ori la o mēsa în unu cornu alu casinei, ori aiurea în vr'unu anghetiu înainte unoru omeni necunoscutori de atari lucruri, încātu acestia firesce că ar fi admiratu întieptuinea domnilor nostri naționalisti, și ar fi eschiamatu, că fi paguba, că unii domni asiă invetiați n'au potutu lua parte în congregatiune, căci atunci nu s'ar intemplat asiă ceva. Pentru casulu alu doilea — înșe ar fi buciunatu în lumea largă, că vendietorii distriptului au mai comis unu pecatu, au intrudusu limb'a magiara în administratiune și au delaturatu dulcea limba materna a poporului din distriptu.

Pentru asta data înșe li s'a luat posibilitatea de a insultă. Vicecapitanulu, folosindu-se dreptulu ce-i dă legea, a reserisu și asiă ordinațiunea amontita nu veni pre tapetu. Pana la venirea responsului ne vom consulta, vom provocă pre totii aceia caror le jace la anima binele distriptulu, ca să nu se retrage dela loculu de lupta, și — dacă se retragu, atunci să nu abusedie cu numele de naționalisti. Acum să vedemu decursulu ședințelor.

Presidiulu l'a portatu vicecapitanulu distriptuale, fiindu că șiefulu juridiciunei a

fost în concediu. Causa concediului este destulu de cunoscuta, și pentru aceia, cari au câtu de pucinu simțiu omeneșcu, destulu de escusabilu. Ședințele au decursu în cea mai buna ordine. Intre obiectele pertraptate, loculu primu lu-ocupa votarea unei adrese Maiestății Sale, cu ocaziunea serbarii jubileului. S'a decisu apoi facerea mai multor reprezentatiuni la dieta și regim, asiă: o reprezentatiune pentru modificarea legii asiă numite a naționalităților, încātu această asuprește naționalitățile nemagiare; pentru a se pune capetu, prin lege, usurariei, care decumva nu se va curmă, în scurtu timpu va ruina poporulu; pentru sustinerea distriptului cu ocaziunea arondării, ca municipiu de sene statatoriu, și celu pucinu pentru incorporarea lui cu altu municipiu, fără a-lu împarti între mai multe municipii; pentru eliberarea adv. Densusianu, respective a nu ne luă dreptulu de apărarea limbei.

Dupa acestea, în urm'a unei scrisori a ordinariatului din Gherla, se decise încasarea celoru 50% prevediute în art. 38 din 1868, în favorea școleror confesionali. Mai departe se decise a se înființă o reuniune științifică și o reuniune de venatori. Totu în această congregatiune, referintele sanitaru reportă despre epidem'a ce domni în vr'a trecuta în distriptu. Din acelu raportu se vede, cumca epidem'a de colera o domni în 34 comune. În decursulu timpului, câtu a domni s'au bolnavitu 2808; din acestia 1908 s'au iosanatosiatu, și 900 au moritu. Venindu apoi la membri corul sanitaru, referă că aceia s'au portatu în decursulu epidemiei foarte bine, și de aceea propuse a se recomandă la locurile mai înalte pentru a li-se dă câte o remuneratiune. Dintre preoti propuse a se recomandă la locurile mai înalte, pentru a li-se dă recunoștința, pre: Grogoriu Muresianu, parochu în Feldru, Iacobu Popu, parochu în Nusifaleu, Teodoru Vrasmasiu, parochu în Prundu și Ioanu Lazaru, cooperatore în Naseudu. Atunci se redică parochulu Sangeorgiului și protop. onorariu, S. T., și încep a strigă, că și elu are merite și dacă scia de ast'a, atunci si-aducea testimonia dela trei comune, unde a îngropatu morti în colera. Referintele sanitaru adause după acestea, că — dacă parintele S. T. însuși țiene că are merite să-lu propunem și pre dlui, numai să fia pace. Comitulu între risete primă propunerea, er' dlu S. T. parochu și v. prot. onorariu fū destulu de modestu a prim', ca să fia inferatu în numerulu celoru de susu. De aici și potu face și alții concluziunea ce felu de merite i-au potutu castigă și eing'a rosia, cu titlu de v. prot. ad honores.

Cu această ocaziune nu potu să nu amintesc unu ce și mai caracteristicu. În comun'a Telciu și parochu asediatu din timpurile fericeite levitice, ca să nu dicu mai multu unu semidoctu. Acesta nu numai că nu și-a escigatu prin portarea sa în decursulu colerei vr'unu meritu, dar din contra portarea-i fū astfelu, câtu eu audindu de ea m'am uimitu cum pôte unu preotu să-și bate jocu de religiune și ceremoniele ei, și înca în unu timpu, candu unia mangaiare a poporului mai este singuru și numai religiunea. Acestu popandru, — perdiendu din vedere că portarea lui cea nepreotieșca e cunoscuta tuturor'a și că totii cei eschiamati tacu, uitadu-se printre degete, cutediă înca a bagă la episcopia o cerere, în care se rōga, ca să se midilocēca a fi decoratu pentru meritele castigate sub tempulu cărari. Cererea firesce veni în diosu, ca cei competinti să-și dea părerea. — Fiindu că vorbescu de merite și remuneratiuni, voiu să mai adaugu unu lucru erasi caracteristicu. Prin unu concludu alu congregatiunei e statorit, ca din șiese dile de concurența pentru facerea și sustinerea drumurilor de comunicatiune, a șies'a di fiacare omu s'o plătēca în bani. Bani aceștia sunt destinati pentru de a cumporă unelte de lucru etc. Dar ce să vedi. Postulu judecesuale, M. B. care pentru meritele castigate pre terenulu administrativu, cu ocaziunea restaurării fi datu diosu din postu, și bagă o cerere la congregatiune, că să-i dea o remuneratiune pentru ostenețele sale din 1870, candu a mersu de multe ori la podulu dele Ilva-mare de a inspectuonatu. Congregatiunea fū destulu de liberală a votă o remuneratiune de 40 fl. v. a. din banii de concurența, cari se scotu

cu escutiune dela poporulu și asiă destulu de apesatu și cercetatu. Dar' destulu de asta data despre atari anomalie. Le-am insiratu, înșe acestea aci, ca lumea să vede pana unde merge ambițiunea unoru omeni și la ce normalități nu pôte duce nepreșugutarea. Fia ca pe viitoriu să nu mai obvina atari casuri, cari nu numai nu ne servescu spre lauda, dar înca ni casiuana rele nu pueinu taiatōria în viitorulu nostru. —

Să vinu la alu doilea lucru însemnatu: serbarea dilei de 2 dec. Cățiva barbati convinsi despre însemnateea dilei de 2 dec. fecera o programă asiă de modesta, câtu au sciutu numai. Dar ce să vedi! program'a ajunsu în man'a unoru omeni timidi, căci altmintrelea nu-i potu numi, și acestia asiă mi-ti-o ciuntara, câtu mai numai semena cu originalea. Celu mai periculosu pasagiū a fost pentru ei acel'a, unde — între altele — stă și imnulu „Destēpta-te Rom.“ care eră să se cante cu ocaziunea iluminării. Cu tōte acestea serbarea s'a arangiatu și a decursu în modu corespondietoriu. Ser'a s'a iluminatu, corulu studintiloru intonă „imnulu popularu“ și alte piese, între cari și esilatu „Descēpta-te Romane.“ În diu'a urmatoriā se celebră s. liturgiā și se înaltia rogatiuni pentru ferici'ta sanetate a Maiestății Sale. — Mariu.

Deva, în 16 dec. n. 1872.

Multu stimata Redactiune a foi noastre, adeveratu apertōrie de natiune! Ni plange sufletulu de nedreptățile cele multe, ce se intempla cu noi Romanii, din partea fratilor nostri — cum se dicu ei, — după faptele lor inșe — adeverati inamici de mōrte ai nostri, stepanitoriloru magiari.

În a 21 nov. a. c. s'a otaritu alegerea unui nou membru comitatensu, pentru celu unulu — reposatu; și — ce s'a intemplat? Nemie'a alt'a decâtu că domni magiari de la Comitatu au tramisu orasiului una lista vechia, unde mai totu magiari erau însemnati, pentru ca să es alesi pe placulu lor. În contra acestei liste protestandu, s'a amanatu alegerea pe 15 dec. adica pe luni-a trecuta. — Orasieni după porunc'a magistrului opidanu, totii căți au case au fost avisati ca pe luni să se afle la votisare, precum a și urmatu; ei seracii au fost gata spre alegerea unui romanu, înșe ce să vedi?! Domni au tramisu una lista din 1871, care din partea alor duoi romani straini, din Dobra, și a duoi magiari din Deva, în comisiune fū să se forme de lista de votisare în opidulu nostru; acestia o au și formatu, după cum curendu ne convinseram, cu magiari în maioritate, și betii romanii în minoritate; cu tōte că romanii peste totu sunt în maioritate în orasiulu Devei. Am remasu multi afora, totu de cei cu case și cu mosia; precandu pe de ai lor au bagatu în lista pana și pe celu mai sarantocu cărpaciū, ba în zelulu loru nationale celu mare, au inseris și trei romani, fiindu cu nume magiarescu, adica Măzei Pēter, Tōth Iános și Kortész Pēter; de buna sēma s'au smintitu, căci să fie sciutu cinșit'a comisiune, că sunt romani, de securu nu ii-ar fi primitu!

Alegerea acestui membru la orasiulu Devei s'a intemplat cam necorectă. Asiă că, presiedinte a fost dlu Dr. Lázár Peto, acest'a înșe abdicandu, pentru că avea să calorēșca, ce înșe n'a fost, — dlu vice-comite a numitu în locu-i pe Gola Mozei, acesta erasi dicendu si elu: că are să mērga la Hatiegu, — dlu vice-comite la 11 1/2 ore, la casa orasiului, a denumitu pe alu treilea presiedinte, anume Spanicu. Acest'a a începutu votisarea cu bietulu poporu, ce stă de demanētia, tremurandu în frigu! Observāmu înșe, că dlu vice-comite candu a venitu la casa orasiulu, a disu catra alegetori: „mergeti a casa; ce atati pe aici, că — nu-e alegere.“ Asideriā a disu și dlu presiedinte Gola: „Mergeti a casa, că și eu me duc.“ Acest'a a fost numai pentru aceea, ca și căți mai eram s'ar ne perdumu, și să es alesi membru reprezentante — după placulu lor. A și esitu: dlu Spanicu! — Vai de noi, ce departe am ajunsu! Ne mirāmu că mai avemu înca și pelea pe bietulu trup, după atâtea dări, aruncuri, trasuri, cărari la drumuri! De cerutu, totu ni se cere, totu să lucrāmu; dacă nu mai potemu, apoi ni iau și perin'a cea de paie, care mai avemu! Intrebāmu pe

Onorat'a Redactiune: ore mai avemu multu de suferitu astfelu? și pana candu?! Șe dōra să ne rogāmu Atotpoternicul Tata resce cu lacrame ferbinti, să ne iee mai bōne de pe lume, ori să li respalētēca Ddiu la Inimicia nostri, că Ddiu la unu Ddiu, nu mai potemu suferi nedreptățile acestea multe și mari, ce se fașu nōa Romaniloru! (Să vi fi a minte, că ast'a e scōl'a sortii; pe cei-ce voru să judec și să luere după anim'a lor, asiă îi invetia nevoi'a! — Red.)

Noi, poporoni cu pucina pricepere și cugetāmu, că — dōra sunt, dōra avemu și Romani invetiați și întiepti; și cum ore să nu se punu aceia pentru bietulu poporu!

Cum ore de — toama la noi — invetiați nostri nu erau în mediloculu nostru? De ore ne șce gasosce, care să se puna în fruntă și să mērga la mai marii stepani cu jalbele noastre, să le povestēca și să rōge pentru noi — dacă acei domni mai mari nu voiesc ascultă jalbele, apoi să mērga la Tat'a nostru, la Inaltiatulu Imperatu, cărui totu de a unu am fostu și suntemu cu credința și deșce care nu ne potemu indoi, că — ne va ascultă și nu ne va lasă în pericolulu ticalōsei stări.

Er celoru ce ni dicu că: nice acolo vom afă mangaiere! — li dicemu în față că mintiescu; căci Inaltiatulu Imperatu pôte fi dusmanulu unui poporu — puru credințiosu, ce pururi și-a facutu datoriā'ti'a. —

Primiti acestea, Onorata Redactiune, la noi ca dela neșce poporoni — firesce puzăș experti, dar — credemu dreptu cugetatori, dorim și rogāmu ca să le publicati, pentru ca să se ivēca toti cei-ce consēntu, ceice sunt de unu sufletu cu noi. Trebuie să ne inteliem cu totii curendu, deca este ca să nu perim în gur'a și de dintii ne-ōmeniloru ce ne apucatu și ne sugrama! —

Mai multi poporoni.

Publicatiuni tacsabili.

Concursu.

Nulificandu-se și a două alegere, se cree de nou concursu pentru implinirea postulu de invetiatoriu la scōl'a rom. gr. m. din Furdea, cu terminu de 6 septemane dela prim'a publicare; era în prim'a duminica după espirarea terminulu se va țienă alegerea.

Emolumintele sunt: 105 fl. v. a. 20 meti de grāu, 20 meti de cucuruzu, 100 lb. sare, 100 lb. de clisa, 15 lb. de lumină, 10 stangeni de lemne, 2 jugere de livada, grādina de legumi și cortelu liberu.

Doritorii de a ocupă acestu postu s'au avisati a-si tramite subscribulu Consistoriu recourse lor, instruite în întielesulu tutulu org. și adresate cătra comitetulu parochialu respectivu.

Caransebesiu, din ședința consistoriu școlaria, țienuta în 7 noiembrie 1873.

Consistoriulu diocesanu din Caransebesiu. —

1-3

Concursu.

Pentru vacant'a parochia în Sudriani protopresbiteratul Fagetului, diocesi Caransebesiului, cu terminu pana în 25 decembrie 1873 calind. vechiu.

Emolumentele împreunate cu costu parochia sunt: una sesiune de pamentu, biru și stol'a indatinata dela 110 case.

Doritorii de a ocupă această parochia s'au avisate subterne recourse lor, instruite de pa prescriesce ordinațiunei consistoriu din 3. maiu a. c. nr. 499 bis. și adresate comitetulu parochialu din predi'a comuna, — dreptulu la subscribulu Consistoriu diocesanu pana la terminulu sus deșiptu, adica 25 decemb. 1873, st. v.

Caransebesiu, în 22 nov. v. 1873.

Consistoriulu diocesanu gr. v. romane a Caransebesiului.

2-3

Posta Redactiunei.

Dlul P. Ist. în M.: Adeverim primirea intrinșe restante de 8 fl. —

Dloru celoru multi, ce din tōte părțile comitatulu Severinu, mai cu gramad'a de pe valea Aluștului, ni ceru șvatulu pentru candidarea și alegerea deputatu, — fiindu că nu suntemu în șare și respunde la toti particularmintē, — li șpuneam pre această — colectivmintē, avisandu-i la „Albina“ nr. 93, cumca candidatulul natiunale este numai dlu gvarariu în pensione — Traianu Doda!

Er la întrebarea, că — în casulu deca dlu gvarariu s'ar retrage, — cine să fie alesu? — la acōștu trebare vom respunde noi, și resp. vor respunde și alții nostri cei credințiosi — atunci, candu ea va fi deșchisă. Astadi ea — nu are locu, și noi credem că — nu mame, nici poimane nu va avē. Nepregatiti înșe — de cum nu ne va afă. —